

11 noiembrie - 17 noiembrie

Biruirea păcatului

Textul de memorat: „Căci păcatul nu va mai stăpâni asupra voastră, pentru că nu sunteți sub Lege, ci sub har.” (Romani 6:14)

Dacă faptele nu pot să ne mântuiască, de ce să ne mai preocupăm de ele? De ce să nu continuăm pur și simplu să păcătuim?

Capitolul 6 conține răspunsul lui Pavel la această întrebare importantă. El tratează aici despre „sfințire”, procesul prin care biruim păcatul și reflectăm tot mai mult caracterul lui Hristos. Cuvântul sfințire, ca atare, apare doar de două ori în Romani. Cuvântul grecesc pentru sfințire, *hagiasmos*, apare în Romani 6:19,22.

Înseamnă aceasta că Pavel are puține de spus cu privire la acest subiect? Nicidecum.

În Biblie, „a sfinți” înseamnă „a dedica”, de regulă, lui Dumnezeu. Sfințirea apare frecvent ca acțiune trecută și încheiată. De exemplu, „împreună cu toți cei sfințiți” (Faptele 20:32) - „cei sfințiți”, în acest sens, sunt cei dedicați lui Dumnezeu.

Sensul acesta biblic al sfințirii nu neagă totuși în niciun fel doctrina sfințirii faptul că sfințirea este o lucrare de o viață. Biblia susține ferm doctrina aceasta, dar, în general, folosește alți termeni pentru a o descrie.

Săptămâna aceasta, vom studia o altă fațetă a mântuirii prin credință, una ușor de denaturat: făgăduințele biruinței asupra păcatului în viața celui mântuit prin Isus.

Duminică, 12 noiembrie – „Unde s-a înmulțit păcatul...”

În Romani 5:20, Pavel face o declarație impresionantă: „Dar unde s-a înmulțit păcatul, acolo harul s-a înmulțit și mai mult.” Deci harul lui Dumnezeu este suficient pentru a trata păcatul, indiferent cât de mult ar abunda el sau cât de teribile ar fi consecințele lui. Câtă speranță ar trebui să ne insufle adevărul acesta, mai ales când suntem ispitiți să credem că păcatele noastre sunt prea grele pentru a fi iertate! În Romani 5:21, Pavel ne arată că, deși păcatul conduce la moarte, harul lui Dumnezeu prin Isus a înfrânt moartea și ne poate da viața veșnică.

1. Citește Romani 6:1. Ce idee abordează Pavel aici și ce răspuns oferă el în versetele următoare? Romani 6:2-11

Pavel urmează în capitolul 6 o linie argumentativă interesantă pentru a arăta de ce nu ar trebui să mai păcătuim un om îndreptățit. Mai întâi, nu ar trebui să păcătuim deoarece am murit față de păcat.

Cufundarea în apa botezului reprezintă înmormântarea. Ce anume se înmormântează? „Omul cel vechi” al păcatului - mai precis, trupul care săvârșește păcatul, trupul dominat sau guvernat de păcat. „Trupul păcatului” este îngropat și noi nu mai slujim păcatului. În Romani 6, păcatul este prezentat ca un stăpân ai căror robi sunt oamenii. După ce „trupul păcatului” este îngropat, stăpânirea păcatului încetează. Din mormântul de apă se ridică un om nou, care nu mai slujește păcatului, ci trăiește o viață nouă. Totuși, așa cum știe orice creștin botezat, păcatul nu dispare automat din viața noastră, îndată ce ieșim din apă. *A nu fi sub stăpânirea păcatului nu este același lucru cu a nu fi nevoit să lupți cu el.*

„Vedem aici clar ce vrea să spună apostolul. Toate afirmațiile de tipul: (1) «Noi am murit față de păcat», (2) «Noi trăim pentru Dumnezeu» etc. Înseamnă că noi nu mai cedăm în fața poftelor noastre păcătoase și în fața păcatului, chiar dacă păcatul continuă să existe în noi. Dar păcatul rămâne în noi până la sfârșitul vieții noastre, după cum citim în Galateni 5:17: «Căci firea pământească pofteste împotriva Duhului, și Duhul, împotriva firii pământești; sunt lucruri potrivnice unele altora.» De aceea, toți apostolii și sfinții mărturisesc că păcatul și

poftele păcătoase rămân în noi până când trupul devine cenușă și se ridică un nou trup [slăvit] fără poftă și păcat.” - Martin Luther, *Commentary on Romans*, p. 100

Luni, 13 noiembrie – Când păcatul domnește

2. Ce îndemn ne este dat în Romani 6:12?

Cuvântul *a domni* arată că păcatul apare aici în postura de împărat. Cuvântul grecesc tradus prin „domnește” înseamnă, literal, „a fi împărat” sau „a împărăți”. Când spune: „Păcatul să nu mai domnească”, Pavel ne lasă să înțelegem că omul îndreptățit de Dumnezeu poate alege ca păcatul să nu mai „împărătească” în viața sa. Aici este subliniat rolul voinței.

„Ceea ce trebuie să înțelegi este adevărata putere a voinței. Aceasta este puterea care guvernează natura umană, puterea deciziei sau capacitatea de a alege. Totul depinde de acțiunea corectă a voinței. Dumnezeu le-a dat oamenilor capacitatea de a alege; datoria lor este aceea de a o exercita. Tu nu poți să îți schimbi inima, nu poți să îi predai lui Dumnezeu sentimentele tale, dar poți alege să îi slujești. Poți să-l dai Lui voința ta; atunci, El va lucra în tine și voința, și înfăptuirea, după buna Sa plăcere. În felul acesta, întreaga ta ființă va fi adusă sub controlul Duhului lui Hristos; sentimentele tale vor fi îndreptate numai spre El, iar gândurile vor fi în armonie cu El.” - Ellen G. White, *Calea către Hristos*, ed. 2014, pp. 36-37.

Cuvântul grecesc tradus în Romani 6:12 prin „pofte” înseamnă „dorințe”. Dorințele acestea pot fi după lucruri bune sau după lucruri rele. Când domnește peste noi, păcatul ne face să dorim ce este rău. Dorințele vor fi puternice și chiar irezistibile, dacă luptăm singuri împotriva lor. Păcatul poate să fie un tiran nemilos, mereu mulțumit, care cere mereu mai mult. Numai prin credință, numai cerând împlinirea făgăduințelor biruinței, putem detrona acest stăpân neînduplecat.

În versetul acesta, cuvântul „deci” este important. El se referă la ce s-a afirmat anterior, îndeosebi în versetele 10 și 11. Cel botezat trăiește acum „pentru Dumnezeu”. Altfel spus, Dumnezeu Se află în centrul vieții sale noi. El îi slujește lui Dumnezeu, face ce îi place lui Dumnezeu, prin urmare, nu poate să slujească în același timp și păcatului. El este „viu” pentru Dumnezeu, prin Isus Hristos.

Întoarce-te la citatul din Ellen G. White, din studiul de astăzi. Observă cât de important este conceptul libertății de alegere. Ca ființe morale, noi trebuie să avem o voință liberă. În cursul zilei de azi, încearcă să urmărești felul în care îți folosești voința. O folosește corect sau incorect?

Marti, 14 noiembrie – Nu sub Lege, ci sub har

3. Ce vrea să spună Pavel în Romani 6:14? Spune cumva că poruncile Decalogului nu mai sunt obligatorii pentru noi? Dacă nu, de ce?

Romani 6:14 este una dintre declarațiile-cheie din Romani. Cei care susțin că Sabatul zilei a șaptea nu mai trebuie respectat fac adesea referire la acest text.

Însă textul nu afirmă așa ceva. Repetăm întrebarea: Dacă Legea morală a fost anulată, atunci cum de mai există păcat? Doar Legea morală definește păcatul! Dacă citim pasajele precedente din Romani, chiar și numai cele din capitolul 6, unde Pavel vorbește despre realitatea păcatului, ar fi greu de crezut că el ar spune brusc: „Legea morală, Cele Zece Porunci care definesc păcatul, a fost abolită.” Nu ar avea nicio logică!

Pavel le spune romanilor că acela care trăiește „sub Lege”, adică sub sistemul iudaic, așa cum era practicat în zilele lui, cu toate regulile lui făcute de oameni, va fi stăpânit de păcat. Prin contrast, cel care trăiește sub har va obține biruința asupra păcatului, deoarece Legea este scrisă în inima lui, iar Duhului lui Dumnezeu îi este îngăduit să-i îndrume pașii. Dacă îl recunoaștem pe Isus Hristos ca Mesia, dacă primim îndreptățirea prin El, botezul în moartea Sa, care înseamnă îngroparea „omului vechi” și învierea la o viață nouă, acestea sunt lucrurile vor detrona păcatul din viața noastră. Nu uita contextul în care apare Romani 6:14: făgăduința biruinței asupra păcatului.

Nu ar trebui să definim prea restrictiv expresia „sub Lege”. Cel care în aparență trăiește „sub har”, dar calcă Legea lui Dumnezeu nu va găsi har, ci condamnare. „Sub har” înseamnă că, prin harul lui Dumnezeu, așa cum este descoperit în Isus, condamnarea pe care Legea o aduce inevitabil asupra celor păcătoși a fost înlăturată. Noi suntem eliberați acum de condamnarea la moarte adusă de Lege și trăim o „viață nouă”, o viață caracterizată de faptul că nu mai suntem robi ai păcatului, pentru că am murit față de eu.

Evaluează-ți modul de viață în lumina informațiilor de mai sus și, dacă găsești aspecte care lasă de dorit, roagă-L pe Domnul Isus să te ajute să le biruiești!

Miercuri, 15 noiembrie – Păcat sau ascultare?

4. De ce este Pavel atât de categoric în întrebarea din Romani 6:16?

Pavel reia ideea că viața cea nouă de credință nu ne dă libertatea de a păcătui. Viața de credință face posibilă biruința asupra păcatului. Mai mult, numai prin credință putem să avem biruința care ne este făgăduită.

După ce a personificat păcatul într-un împărat care stăpânește peste supușii lui, Pavel se întoarce acum la imaginea păcatului ca stăpân care cere supunere de la robii lui. El scoate în evidență faptul că omul își alege stăpânul. Omul poate să-i slujească păcatului, care duce la moarte, sau poate să slujească neprihănirii, care duce la viața veșnică. Pavel nu ne lasă nicio cale de mijloc aici, niciun loc pentru compromis. Alegem ori una, ori alta, deoarece la sfârșit vom avea fie viața veșnică, fie moartea veșnică.

5. Citește Romani 6:17. Ce completare aduce Pavel la ideea din versetul 16?

Un detaliu interesant: ascultarea este asociată cu „dreptarul învățaturii”. Creștinii romani primiseră învățatură despre principiile credinței creștine și acum ascultau de ele. Dacă e ascultat „din inimă”, dreptarul învățaturii îi ajută pe credincioși să ajungă „robi ai neprihănirii” (vers. 18). Uneori, auzim că doctrina nu contează atâta timp cât avem dragoste. Este un mod foarte simplist de a explica un lucru deloc simplu. Știm că Pavel a fost foarte îngrijorat de învățătura falsă pe care o acceptase biserica din Galatia. Trebuie să fim foarte atenți la declarațiile care minimalizează în vreun fel importanța unei doctrine corecte.

6. Robi ai păcatului sau robi ai neprihănirii - un contrast foarte clar. Atunci, dacă păcătuim după botez, înseamnă că nu suntem mântuiți cu adevărat? Citește 1 Ioan 1:8-10; 2:1. Ce afirmații din acest pasaj ne ajută să înțelegem faptul că urmașii lui Hristos continuă să fie supuși greșelii?

Ce se poate constata la creștinii care minimalizează importanța doctrinei? Cum poate evita un om renăscut o astfel de greșală, fără a cădea în legalism?

Joi, 16 noiembrie – Izbăviți de păcat

7. Ce adevăr despre natura omului subliniază Pavel în Romani 6:19-23?

Afirmațiile lui Pavel de aici arată că el înțelege foarte bine natura căzută a omului. El vorbește despre „neputința firii pământești”. Cuvântul grecesc pentru „neputință” înseamnă și „slăbiciune”. El știe de ce este capabilă natura căzută a omului, dacă este lăsată în voia ei. De aceea, face din nou referire la puterea de a alege - puterea de a alege să ne supunem pe noi și firea noastră slabă unui stăpân nou, Domnul Isus, care ne va face în stare să trăim o viață neprihănită.

Romani 6:23 este în mod frecvent adus ca argument că pedeapsa pentru păcat (definit ca încălcarea a Legii) este moartea. Sigur că păcatul aduce pedeapsa cu moartea. În Romani 6, păcatul este prezentat ca un stăpân care domnește peste robii lui, înșelându-i prin faptul că le dă ca plată moartea.

De asemenea, observă că, în dezvoltarea metaforei cu cei doi stăpâni, Pavel atrage atenția asupra faptului că slujirea unui stăpân înseamnă eliberarea din slujba celuilalt. Din nou vedem alegerea clară: ori unul, ori celălalt. Nu există cale de mijloc. În același timp, eliberarea de sub stăpânirea păcatului nu echivalează cu atingerea unei stări fără păcat, nu înseamnă că nu luptăm cu el și că nu mai cădem uneori. Înseamnă că nu mai suntem

dominați de păcat, dar el rămâne o realitate în viața noastră și trebuie să cerem, zi de zi, împlinirea făgăduințelor de a-l birui.

Pasajul acesta este astfel un apel puternic adresat celui care îi slujește păcatului. Tiranul acesta nu oferă altceva decât moartea, ca plată pentru săvârșirea unor lucruri rușinoase. Iar omul cu judecată ar trebui să-și dorească eliberarea de el. Robii neprihănirii fac lucruri bune și demne de laudă, dar nu cu gândul de a-și câștiga mântuirea, ci ca rod al noii lor experiențe. Dacă le fac cu intenția de a-și câștiga mântuirea, înseamnă că nu înțeleg nici Evanghelia, nici mântuirea și nici de ce au nevoie de Domnul Isus.

Cum poți transpune adevărurile din studiul de azi în viața ta? Care sunt riscurile neaplicării lor?

Vineri, 17 noiembrie – Un gând de încheiere

Studiu suplimentar: Ellen G. White, *Solii pentru tineret*, capitolul „Victoria dobândită”; *Mărturii*, vol. 3, ed. 2011, p. 319; *Cugetări de pe Muntele Fericităților*, capitolul „Adevăratul motiv al slujirii”, ed. 2011, pp. 82-83.

„La botez, ne-am angajat să rupem orice legătură cu Satana și cu instrumentele lui și să ne consacram inima, mintea și sufletul lucrării de extindere a împărăției lui Dumnezeu.” - Comentariile lui Ellen G. White, *Comentariul biblic AZȘ*, vol. 6, p. 1075

„Simpla pretenție de a fi creștin, nesuținută de o credință și de niște fapte corespunzătoare, nu va folosi la nimic. Niciun om nu poate sluji la doi stăpâni. Copiii celui nelegiuit sunt slujitorii stăpânului lor; ei sunt slujitorii aceluia căruia i se supun și pe care îl ascultă și nu pot fi slujitorii lui Dumnezeu până când nu renunță la Diavol și la lucrările lui. Nu poate fi lipsit de pericole pentru slujitorii împăratului cersesc să se angajeze în plăcerile și în distracțiile în care se angajează cei care îi slujesc lui Satana, în ciuda faptului că ei susțin adesea că astfel de distracții sunt nevinovate. Dumnezeu a descoperit adevăruri sacre, sfinte, pentru a-i separa pe cei din poporul Său de cei necredincioși și pentru a-i curăți pentru Sine. Adventiștii de ziua a șaptea trebuie să-și trăiască în mod vizibil credința.” - Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 1, ed. 2010, p. 343

BIBLIA ȘI CARTEA PROFETI ȘI REGI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Ezechiel 44 - Daniel 2

1. Ce moșie a spus Domnul că aveau să primească leviții?
2. Cine trebuia să intre și să iasă pe aceeași poartă la templu și cine trebuia să intre pe o poartă și să iasă pe alta?
3. Cum avea să se numească cetatea din viziunea lui Ezechiel?
4. Ce poziție oficială a primit Daniel, ca urmare a interpretării visului lui Nebucadnețar?

Profeți și regi, capitolul 46

5. Ce ar face creștinii dacă ar ști de câte ori Domnul le-a rânduit calea, pentru ca planurile vrăjmașului cu privire la ei să nu se împlinescă?